

Hundetræning fra teori til praksis

Tekst: Kent Kristensen

Foto: Nick Ridley m.fl.

Til enhver form for haglbøssejagt på fuglevildt er en dygtig og effektiv jagthund et vigtigt element for at opnå et succesfuldt resultat. Og i øvrigt jo også et lovmæssigt krav. Ikke bare at have en hund, men en "egnet appporterende jagthund" med under jagten. For enhver god jæger er det således en nødvendighed at selv have eller at sørge for at invitere en dygtig hund med under jagt. Ud over det lovmæssige og etiske i at en god hund deltager på jagt, er det jo som ofte omtalt også et vigtigt redskab i forhold til jagtens effektivitet, men også en vigtig og fornøjelig del af helhedsoplevelsen på jagt. I hvert fald hvis hunden er god og trænet godt. Det er i skrivende stund sensommer og efteråret med alle dets jagtopplevelser står lige for døren. Især andetræk og opfløjsjagt som en start, men snart også små og større jagter med fasaner og snepper som de primære jagtbare arter når vi taler fuglevildt.

Masser af træning

Fra lyset tillod det i foråret, samt hen over sommeren, har vi med hund trænet. De unge nye har vi sørget for at indlære de forskellige færdigheder, vi mener, de har brug for. De gamle erfarne har vi pudset af, så de små "ridser" sidste sæson efterlod nu står spejlblanke igen. Ligesom vi har bygget konditionen op, så de er klar til arbejde.

Landet over har der i privat og i foreningsregi været fyldt af energiske hunde og førere dirrende efter at få indlært og forfinet samarbejdet omkring hundetræningen. Store eller mindre hold og forsamlinger har trænet og terpet grund dressur, apporterings- og søgstræning og så videre. Det er en fornøjelse at se flere og flere mennesker opsøge muligheden for træning og i højere grad dyrke træningen af deres hunde.

Er det den rigtige træning, og virker den på jagt?

Men der er skår i glæden. Når vi nu har brugt time efter time på at træne healwork, indkald, stop, dirigering og så videre og så videre. Så bliver jeg så ærgerlig, når jeg ser folk bruge deres hunde, som de nogle gange gør. Når hundene har indlært en given øvelse eller kommando, så brug det dog på jagt. Anvend dog færdighederne indlært til træning til det, de var tiltænkt. Det er der selvfølgelig også mange dygtige hundeførere, der gør. Men jeg oplever altså også tit det modsatte. En mand, der har fulgt et i øvrigt godt tilrettelagt trænings pas henover forår og sommer med stor succes. En hund, som har flyttet sig træningsmæssigt, og som har indlært det ønskede. Den har måske gennemgået intensiv dirigeringstræning og lært at tage førerens anvisning. Lært at blive "linet op" i en retning for så at løbe ud i terrænet på kommandoen "back" for eksempel. Når selv samme mand så står der på jagt med hunden. Hunden, som hele sommeren har lært kommandoen "back" til at løbe ud til "blinde apporteringer". Hvad gør han så, når han sender hunden på den der anskydning, hunden ikke så falde? Han knipser i fingrene og siger: "uujj og søg". Det svarer lidt til at bære rundt på en trillebør, eller at forsøge at save med en motorsav uden at starte den...

Fasthold og brug træningen på jagt

Situationen beskrevet ovenfor er måske nok lidt grovkornet, men altså ikke langt fra virkeligheden i nogle tilfælde. Når man træner hund, så tænk over hvilke situationer man bruger de forskellige færdigheder i. Træn dem, man oftest har brug for, og konverter dem til praktik, når behovet opstår under jagt. Kun på den måde flytter vi vores trænede jagthunde til at blive en kende mere effektive, end inden vi begyndte. Lad os træne vores hunde dygtigt, og bruge deres færdigheder fornuftigt.

Knæk og bræk i den kommende sæson

